

EX-PI GROS

LLORET DE V.A.

butlletí informatiu nº 25 juny 1985

Foto: J. Garcia S.S. - AET

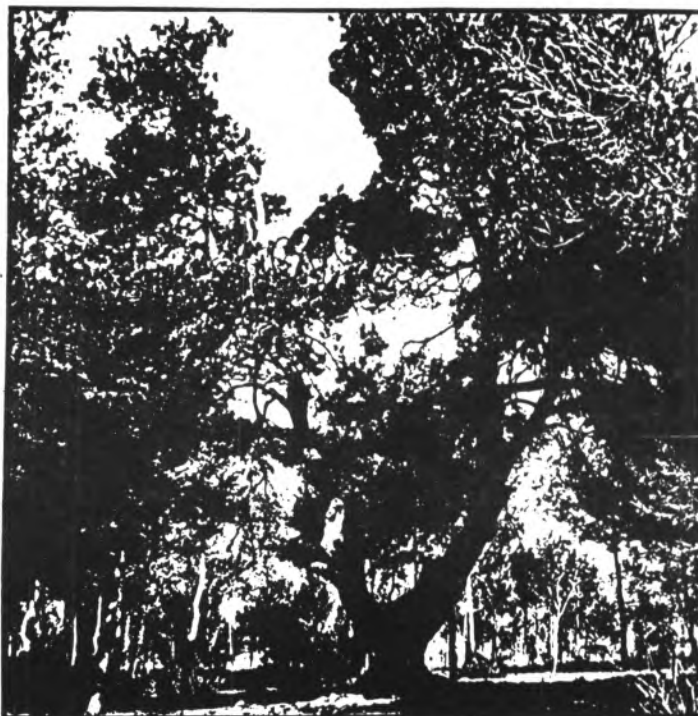
Ja no s'enfonsaran més les teves arrels

Felip Munar i Munar

T'he vist arbre centenari i ombrívol fa un temps. No pots clamar al cel aixecant la teva fullada. Ja no tens les arrels que amb força s'obrien pas entre la terra i el rocam del subsòl de Sa Comuna. Tu sàvia, seca com la pedra, ja no corre per les teves eixutes venes. Tu, arbre lloç, saps més que ningú de les angoixes humanes, de les il·lusions perdudes o guanyades, de la festa i de la solitud, eterna ja. Sembles l'home sense mans, amb la vista perduda envers un horitzó que, per a tu, ja ha desaparegut.

Em fas calfreds. La padrina m'hi havia contat la seva infància sota el teu branç; els contes eren més meravellosos envoltats d'un estrany misteri, quan tu eres present. "Es Pi Gros, sempre l'he vist igual: gros com cap altre, alçant-se magestuos sobre els altres", em deia la padrina, quasi centenària, i veia en la seva mirada un xic de tristesa retinguda. Potser mai s'havia aturada sota aquest Pi per pensar d'ell mateix: no ho necessitava. I ara ha vist la seva mort reflectida dins ella, dins tots nosaltres que hem comportat la nostra vida o hem sentit parlar d'altres que ho han fet, amb la imatge prepotent del Pi Gros.

Fa fàstic que només et cantin quan ja ets mort: necessitaves donar aquesta imatge per adonar-nos que eres un trosset inconscient de tots nosaltres, que eres tan nostre que sols t'anomenàvem, però mol-

tes vegades t'ignoràvem, no per cap desprecí, no; sinó perquè de les coses que hom té no en fa crides.

Tinc un regust amarg d'esperança: no tens ulls, ni mans, ni cames que t'aguantin, però sé cert que encara guardes dins ton cor -perquè tu tens cor, no és veritat?- les corregudes dels al·lots petits per damunt els teus braços, la gatzara que tu abrigaves, la cridèria dels jocs i les baralles entre els "bons" i els "dolents" -a quants de presoners vares servir d'estaca?-. Per això, qualque dematí d'aquest estiu, m'acostaré a parlar un poc amb tu i qui sap si algun ullet em donarà la resposta a les meves endolçades paraules.

Adéu.

es.
pi
gros

CONSELL DE REDACCIÓ:
Sebastià Amengual
Margalida Gelabert
Pau Jaume
Felip Jaume

MUNTATGE:
Guillem Fiol

IMPRIMEIX:
"Apòstol y civilizador"
PETRA

Dipòsit Legal: PM 623/79

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

NOTÍCIES LOCALS

ASSEMBLEA DE LA SOCIETAT DE CAÇADORS

Dia 18 de maig se celebrà, damunt Can Putxet, una assemblea de la Societat de Caçadors. L'assistència fou escassa (24 persones) i en el transcurs de la mateixa s'informà de la no va reserva i de la seva divisió en tres zones. Així mateix s'informà de la prohibició de caçar amb escopeta a Sa Comuna fins dia 15 de setembre.

PRIMERA COMUNIÓ 1985

Els nins i nines que han rebut o han de rebre la primera comunió aquest any són els següents:

- 8 d'abril: Antolisa Jordà Tarling
Sofia Jordà Tarling
Cristina Jordà Tarling
- 19 de maig: Miquel Gomila Garcias
Mateu Ramis Tomàs
- 23 de juny: Domingo D. Fernández López
Eva Fernández López
- 15 d'agost: Gaspar Fontirroig Oliver
- 1 de setembre: Mre Antònia Jordà Ferrer
Martí Jordà Ferrer

DIADES CULTURALS DE "LA CAIXA"

Quan aquest butlletí vegi la llum ja s'hauran celebrat les anuals "Diades Culturals".

Enguany el programa, bastant migrat, ha estat el següent:

- 3 i 5 de juny: Taller de confecció de figures amb pasta de pa, per Joan Moil
- 14 de juny: Espectacle infantil "Ansa per ansa" pel Grup de Teatre "Cucorba".
- 29 de juny: Dansa popular pel grup folklòric "Pla de Na Tesa canta i balla".

AQUEST BUTLLETÍ HA REBUT

L'AJUDA DE

Ajuntament de Lloret de Vista Alegre

ADQUISICIÓ D'UN PIANO

Com ja segurament sabrà la majoria de la gent ha estat adquirit per al Centre Parroquial un piano, gràcies a la subvenció que oferí el Consell Insular (300.000 pta).

Estam ben segurs que serà una compra ben aprofitada.

VISITA DEL PRESIDENT CANELLAS

El passat de maig féu una visita al nostre poble el president del Govern Balear, Sr. Cañellas, acompanyat del conseller d'Agricultura, D. Joan Simarro, i del d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, D. Jeroni Saiz

Després d'una reunió amb els components de l'Ajuntament, se celebrà un canvi d'impressions amb representants de totes les entitats del poble que li donaren a conèixer les seves activitats i necessitats.

La única cosa segura que es tragué de la reunió fou una ajuda de 300.000 pta per arreglar el campanar de l'església parroquial que presenta un perillós estat.

El dia acabà amb un sopar a damunt Can Putxet al qual assistiren uns 25 convidats.

CONCERT DE LA CORAL D'ANTICS BLAUETS

Excel·lent fou el concert que el passat 25 de maig, a l'Església Parroquial, ens oferí la Coral d'Antics Blauets.

L'acte havia estat organitzat per la Conselleria d'Educació i Cultura de la C.A. i el nostre Ajuntament i fou molt concorregut. La veritat és que va merèixer la pena. Enhorabona

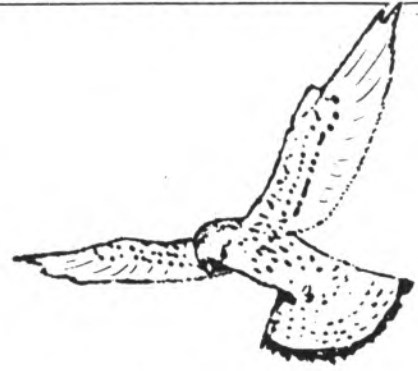
El passat dia 18 de maig la Federació de la Tercera Edat i els Amics de Fra Junípero Serra van dedicar un homenatge al Pare Serra a la seva vila natal de Petra. No hi faltà una representació de l'Associació de Lloret.

El termini d'entrega d'articles per al proper número del nostre butlletí finalitza el 14 de juliol.

Els escrits es poden entregar a Llorenç Coll o a Guillem Fiol.

EL XORIC DEL CONVENT

¿I' què em direu del dia de "Sa Fira" de Llorito? Vertaderament una pena. I és que senyors està comprovat que de cada dia més a la gent li agrada sentir-se enganyada i fotuda. I dic tot això perquè l'únic que vaig veure foren una quantitat de similituds i res més. És a dir, vérem al batle en "traje" que rebia al Conseller de Sanitat i endemés anaren a l'església a missa. Com si anar a missa fos només cosa de dies de festa que és quan la gent ho veu.

Però això encara és res, el que no sé que té que veure amb una fira és la inauguració d'un centre sanitari que es pot fer qualsevol dia de l'any, però per fer els "honoros" és millor aquest dia que hi ha molta de gent que ha vingut a veure "sa fira". Però és que això encara té un "passe"! El curiós és que la gent que he dit que venia a veure la fira, l'únic que va veure va esser precisament aquest fet abans esmentat la "inauguració del centre de sanitat" que no té res a veure amb una fira que els regidors diuen que té un caire sobretot agrícola o pagès, quan l'únic que vaig veure relacionat amb el camp foren mitja dotzena d'ovelles.

Què va organitzar l'Ajuntament perquè aquesta fos una fira entretenguda i amena? Que jo sàpiga poca cosa. Heu pensat que no haguessin vingut aquests quatre placers amb les olles, càvecs, martells, etc. Hauríem vist quatre ovelles i dues taules amb quatre cossiols i quatre treballs manuals al centre. A on és aquesta fira amb caire agrícola? L'únic que sí puc dir vertaderament és que pareixia feta per "pagesos". Ah! No hi pensava; els caçadors també hi participaren. Feren la Tercera Mostra Canina. Hi havia quasi més copes que cans. Alguns comentaris eren de que això pareixia la fira dels cans, i és que pareixia que tenien raó perquè no es veia gaire cosa més.

Però a pesar de tot i que la fira fos magra, el que no hi va faltar va esser la mala organització en tots els aspectes (encara que fossin pocs). I és que segons vaig veure a l'hora d'entregar els premis la gent no sabia a on els havia de recollir i es trobaren les autoritats totes soles amb els trofeus i no hi havia els guanyadors. Ah! També he sentit a dir que l'equip "Evax" encara no sap a on ha d'anar a recollir el trofeu que guanyà de futbol per la fira.

Per cert l'Ajuntament podria prohibir que els esportistes lloritans emprin aquests noms.

En definitiva que la Fira es fa perquè no queda més remei, que vosaltres sou "lo de menys", i que el punt en comú que tenen totes les festes organitzades pel nostre ajuntament són: anar "trajeats" a missa i amb la companyia de qualche autoritat de fora vila per passejar-la pel poble. Ah! No hi pensava, l'any passat l'ajuntament va rebre una ajuda de més de 20.000 duros per seguir fent fires amb aquest caire agrícola que té; també he sabut que enguany hi ha demanades més pessetes pel costós que és tot això pagès. Supòs que no rebran res, perquè per quatre ovelles...

I això que l'Ajuntament actual té un batle conservador, el que no entenc és a què diuen conservar. Com no sigui la seva pell.

Associació de la 3ª edat

L'activitat més destacada de l'Associació durant aquest any ha estat, a més d'una conferència sobre els drets dels consumidors, la de les excursions durant les quals s'ha recorregut tot el nord de l'illa.

La darrera excursió realitzada fou el passat dia dos de juny per Pollença, Cala Sant Vicenç, Formentor, Port de Pollença, Alcúdia, el Port i les seves urbanitzacions (Alcanada i Malpas), La Victòria i les Coves de Campanet. Els participants foren més de noranta i la nota més agradable el dinar. Tots plegats en un bon restaurant, senyal d'unió i amistat.

L'associació compleix així un dels seus objectius: fugir de la monotonia de cada dia, passar un dia alegre i conèixer al mateix temps la nostra bella illa.

Durant els mesos de l'estiu no es faran més excursions, però sí continuarem la propera primavera.

La Junta Directiva se sent satisfeta de la participació i confia que continui l'animació i que les properes surtin tan agradables com les passades. Al que no hi haveu vingut vos hi convidam.

Antoni Niell

CURSET ESCOLAR D'ESCACS

De l'16 d'abril al 1 de maig va tenir lloc un curset d'escacs, en el qual hi varen participar una trentena d'alumnes de l'Escola de Lloret. Les lliçons teòriques i tècniques i la pràctica de partides es realitzaren al Centre Parroquial.

Aquesta iniciativa, sorgida de l'escola, fou duita a terme per la Federació Balear d'Escacs. Durant aquestes sessions escaquistes es jugaren prop de 400 partides i es va organitzar un torneig de seguiment que guanyà el nin de 12 anys Miquel Regis (de Can Putxet), venent a totes les partides, seguit per Eva Tejedor, Francesca Beltran, Magdalena Gelabert,...

Joan Barceló

Classificació final

1. Miquel Regis	17. Maria A. Gomila
2. Eva Tejedor	18. Maria Gili
3. Francisca Beltran	19. Magdalena Gelabert
4. Magdalena Gelabert	20. Francisca Picornell
5. Mª Magdalena Beltran	21. Miquel Ramis
6. Rafael Beltran	22. Catalina Munar
7. Joana Mª Pons	23. Tomeu Fontirroig
8. Angel Amengual	24. Fina Oliver
9. Pere Beltran	25. Mª Magdalena Vanrell
10. Jaume Jaume	26. Rosa Bauzá
11. Toni Puiggròs	
12. Andreu Ramis	També jugaren partides
13. Rafael Bauzá	Tomeu Amengual i
14. Francisca Mª Ramis	Antolisa Jordà.
15. Mª Victòria Ramis	
16. Magdalena Regis	

MOLT BREU - MOLT BREU -

-A la fi han arreglat els bancs i les pasteteretes de la Plaça Jaume I que presentaven un aspecte deplorable. També han pintat les papereres.

Ara només falta pintar la que hi ha a devora la Biblioteca i arrabassar totes les herbotes que creixen a Sa Timba.

-El dia 22 de juny se celebrà a damunt Can Putxet el sopar de fi de temporada de la U.E. Lloret. L'endemà, dia 23, es va fer una altra reunió en vistes a programar la temporada vinent.

Per ara l'únic que hi ha segur és que el nou president serà n'Armand Ferrer i vicepresident probable en Toni Ramis. A més els jugadors santjoaners l'any que ve jugaran amb l'equip del seu poble.

-No estaria de més que arreglassin la teulada del pou de s'abeurador. Fa mesos que un camió l'espenyà i encara segueix igual.

-Molt guapo el programa de la Fira. La llàstima era que a un programa tan petit hi hagués tantes faltes d'ortografia. En comptarem fins a trenta-una.

-Els dies 20, 21 i 22 de juny els nins i nines de nostra escola se n'anaren de campament a la Colònia de Sant Pere i pel que diuen s'ho passaren "bomba".

La veritat és que pel poble es va fer notar ja que veien pocs al.lots jugant pel carrer.

-Segons hem sentit, a l'hivernacle de l'escola hi han crescut unes carabasses enormes i com que no saben el que han de fer amb elles les repartiran als alumnes.

El padrí recorda...

quan va anar a Amèrica

Alguns fets curiosos que em
succeiren a l'Argentina

Bartomeu Amengual i Gomila

Quan arribàrem a Bons Aires els meus acompanyants, en Miquel Gelabert Miralles i en Bernat "Corredor", anaren a fer els tràmits legals i a mi em deixaren a l'oficina d'Emigració on vaig esperar el retorn dels meus companys.

Després, quan tornaren, sortírem a visitar la ciutat. Trobàrem dos coneguts que també havien emigrat.

A les dues de la tarda ens aficàrem dins el tren en direcció a Alcorta. Passàrem per la província de Santa Fe, travessant la Ciutat de Rosario. Arribàrem a Alcorta i allà topàrem en Llorenç que era el germà del meu company Miquel. En Llorenç digué al seu germà:

-I on va en Tomeu?

-Va a cercar el seu germà Llorenç; de moment no saben on el podem localitzar.

Enviaren una carta a un amic del meu germà anomenat Rafel Gomila, natural de Manacor i de malnom "Maió", i aquest manacorí la féu arribar al meu germà.

Ell, quan ens trobàrem, em cercà feina; era una cosa senzilla, sols havia de fer d'apagador de carbó d'una sitja. Tengué 300 sacs de carbó. L'haviem treballat amb bones condicions i el dugueren a despatxar a la capital de Santa Fe. Allà el despatxaven cridant:

-Qui vol carbó de "la instancia de El Capón"?

La citada "instancia" era del president de la província de Santa Fe.

Quan tot el carbó fou venut, el meu germà va seguir tallant llenya per fer una altra sitja. La nova sitja estava situada a la vora d'una llacuna.

Una nit, el meu germà va anar a passar la vetllada a ca l'amo en Rafel "Maió" i em deixà assegudet al costat de la sitja. Jo era molt poruc i vaig sentir un crit com el dels moixos en la nit. Jo no em movia i em passà per davant l'autor del crit, era una guineu. Vaig passar molta angoixa però el fet no va anar més enfora.

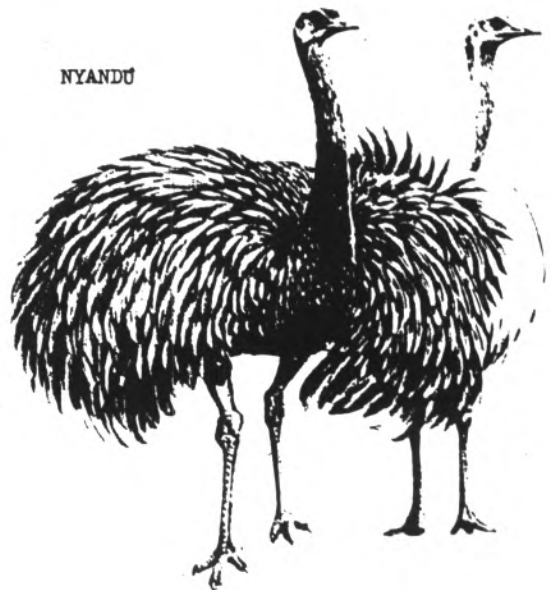
El terreny de per allà és molt aigualós, amb llacunes i baixos. De nit sentia uns xiulos melodiosos i de diferents tons. Llavors, de dia demanava als majors:

-Què devien esser aquells xiulos?

-Això són serps que xiulen.

Un dia passejant pels voltants de la sitja vaig veure un animalot gros anomenat nyandú. No em passà pel cap altra cosa que pegar-li un crit per assustar-lo. Ell girà el cap i es posà a córrer de tal manera que un home damunt un cavall no l'hagués arribat a agafar.

NYANDÚ

Amb una altra ocasió jo guaitava dins un pou que hi havia prop de la llacuna i vaig afinar un animal que estava al fons. Em pensava que era una iguana i amb un puntal la volia matar. Li capficava el cap dins l'aigua fins que vaig estar cansat.

Un dia que venia bé, parlant amb en Llorenç, li vaig dir que dins el pou hi havia mort una iguana i la seva curiositat no el deixà esperar. Anà a veure-ho i pegà un crit.

-Vatualmon Tomeu! Si haguessis caigut aquí dins, l'animalot t'hagués menjat; és un cocodril.

Agafarem un revòlver i matarem l'animal i ens alliberarem d'un gran perill.

Un vespre anàrem a sopar a ca l'amo en Rafel "Maió" i quan ens anàvem el meu germà s'adonà d'un caramull de corda i digué:

-En "Neto" ha descuidat una corda.

I agafà el que es pensava que era una corda i va esser una serp. S'impressionà de la serp i la matà. Més tard anàrem a

veure la llargària i tengué 12 pams.

En aquest ranxo l'amo en Rafel hi tenia una cotorra, la qual coneixia tots els cinc membres de la família, tots nom per nom.

Però la cotorra morí. Un dia hi havia una llauna d'aigua baix la seva gàbia i ella caigué desgraciadament dintre de l'aigua. Els habitants de la casa no se n'adonaren i morí ofegada. Les tres filles de la casa ploraren la seva mort com si es tractàs d'un membre de la família.

A uns cent metres aproximadament hi havia l'era i l'amo en Rafel, que estava assegut allà, afinà dos coloms i tragué l'escopeta. Amb un sol tir matà tres animals, un gorrió -al qual no havia apuntat- i dos coloms -que estaven un vora l'altre i així bastà un tir-.

També tenc record d'un fet molt curiós. Es tracta d'un alemany alcohòlic que en un vespre es begué 16 litres de canya, però no superà el rècord perquè l'endemà dematí l'alemany ja era mort.

CONCURS DE CARTELLS

Festa del Sequer 1985

BASES

1. Durà la següent inscripció:

FESTA DEL SEQUER

14 de Setembre

Lloret 1985

2. El dibuix farà referència a la inscripció.

3. Mides: 60 X 40.

4. Termini d'entrega: fins l'ú d'agost, amb el nom darrera, en el Centre, durant l'horari que se determinarà.

5. Premi de 5.000 Ptas al guanyador i publicació del cartell.

6. Tots els cartells queden propietat de la Comissió organitzadora de la "Festa del Sequer", que es compromet a realitzar una exposició de tots ells durant les festes de Sant Domingo.

Lloret, juny de 1985.

La comissió organitzadora.

xafarderies

de na Ben Vista

Hola! Jo som na Ben Vista, supòs que ja me coneixeu i m'heu vist moltes vegades. Ho dic perquè veig que tothom me saluda i n'estic contenta ja que a un poble hem de ser tots com a germans i nos hem d'escometre pes carrer. S'altre dia vaig anar a Ciutat i me vaig assustar: per tot cotxos i gent que sempre va frissant; és tan diferent de Lloret, tan tranquil. Jo no sé passar per davora una persona sense dir-li res, això és de maleducats. Ara vos contaré un parei de coses que he vistes o m'heu contat -és just dir-ho-.

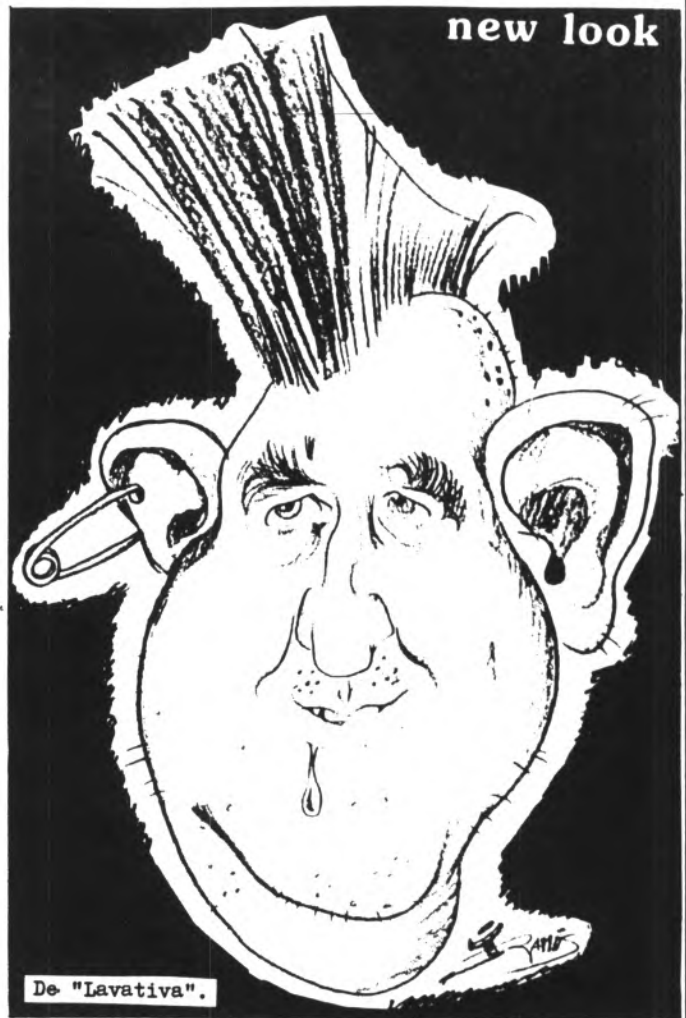
VISITA DEL PRÉSIDENT CANYELLES

El senyor Canyelles ens va visitar oficialment per a saber com anàvem per aquí. Es reuní amb totes les entitats del poble i va escoltar-ne les necessitats i tot el que havien fet. Abans presidí el Ple de l'Ajuntament i no hi va anar ningú del poble. Mal fet, també és important el que es diu a aquestes reunions.

Més tard vaig guaitar damunt Can Putxet perquè havia sentit una oloreta més bona; però jo no hi estava convidada: hi havia personatges de tot l'espectre polític del poble, des dels Independents, passant per UM, fins a AP. M'hagués agradat que haguéssiu sentit els acudits ("xistes") del nostre President després d'haver begut d'aquell vinet tan bo -cada botella valia unes 500 Pts-. I és clar, amb la panxa plena fa bon raonar. Vos he de dir, però, que el sopar no el pagava l'Ajuntament, sinó que el batlle convidava personalment els qui hi havien d'assistir: per qualque cosa devia ser.

BIBLIOTECA

passat es va aprovar que es cercaria una persona per tal d'organitzar la Biblioteca però encara no s'ha fet res de tot això. El qui promet que compleixi i el qui aprova que es comprometi a dur-ho a terme, si no que no agafi responsabilitats públiques

LA CISTERNA

¿Vos heu fixat que ja fa un bon grapat de dies que no hi ha poal a la cisterna? Jo no sé si aquesta gent que agafava poalades d'aigua i les se'n duia a tirar dins la cisterna de ca seva li va caure el poal sense voler, també dins la seva -

cisterna. Això ja passa un poquet de mida veinades, és necessari tenir un poc més de vergonya, que un viatge d'aigua no val tants de doblers!

FESTES

Me va agradar més que l'any passat, la Fira, al menys va estar més animada i organitzada, però es podria millorar. Un poble on la majoria de la gent treballa - al camp es mereix qualche cosa més. I ara que està tan de moda el recobrar les festes antigues, no hi seria de més potenciar la nostra fira.

Quan comença l'estiu jo ja sent olor de Sant Domingo. Jo ho record a l'Ajuntament: meam si esperareu el darrer moment per organitzar-ho, llavors amb les presses venen els descuits i les equivocacions i això és massa monòton: les coses ben preparades sempre estan ben fetes, generalment.

FESTA DES SEQUER

M'ha agradat la manera com han començat, això d'enviar una carta a totes les entitats del poble està molt ben fet. Així ningú podrà dir que no l'han convidat. És que abans pareixia que ho volien organitzar sempre el mateix grupet i ja feia sospitar. Vos he de dir, però, que a mi no m'ho han fet a saber per escrit, a mi me basta de paraula o sentir-ho a dir: No som tan formal!

CENTRE SANITARI

Que punyetes passa que encara no està obert? Per la inauguració semblava la mar de bé, però no el podem gaudir, i és una llàstima tan guapo com ha quedat. Jo que quasi cada dia vaig a veure el metge -ai! nosaltres empre tenim bony o bua- em fa il.lusió estrenar-lo. I no hi puc fer res.

ES PI GROS

I no m'ha agradat gens ni mica així com ha quedat aquest Pi. Pareix un mort que està dret. Ja sé que no ho podien fer al gust de tothom, però diuen que tan mateix el bitxet el té al mateix tronc. Crec que no se la mereixia, a aquesta mort

FUTBOL

Enhorabona futbolers! He estat gojosa de veure com l'equip que representa el poble hagi anat tan bé. Això suposa que hi ha d'haver un bon equip directiu. Jo crec que s'han fet "fallos", i molts eren ben bons de rectificar, però no tothom qui està enmig serveix: no ens han fet a tots iguals. Voldria que l'any que ven'hi tornàs haver; seria una llàstima no aprofitar les instal.lacions que tenim. A més Lloret s'ho mereix. O no?

COMÈDIA

Molt ben fet: els comedians de Lloret ho varen fer molt bé. El sàinet deien que l'havien assejat molt poc temps però quedà demostrat que si es vol es fa.

Els pianistes, molt bé. Aquelles dones que tocaven les castanyetes, molt bé. Els balls, la veritat, no els vaig veure perquè vaig sortir - no m'agraden aquests tipus de ball-.

La propaganda que es va fer a una regidora de l'Ajuntament, per molta feina que fes envers l'adquisició del piano, no m'agradà gens ni mica. Que és de vera que per uns vots n'hi hauria que farien barallar tot el poble a pedrades.

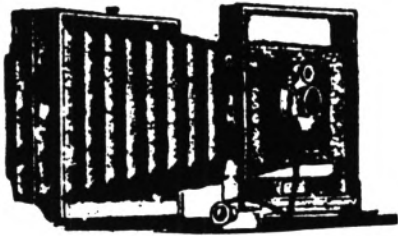
EL TORNEIG DE FUTBOL-SALA

És necessari un poc més d'educació, de seny, de vergonya. Pareix mentida que els torneigs de futbet hagin d'acabar amb la compra d'una caixa de xampany per perdre, o quasi a bufetades com enguany. De seguir així l'any que ve haurem d'organitzar un campionat de boxa.

Bé, que molts d'anys a tots. Vos podria dir més coses però no vos vull cansar. Ara me'n vaig a missa i llavors aniré una estoneta a un cafè: m'agrada fer qualche xerrada d'aquestes buferes, no per mal, no, però per a saber coses que tothom ja sap. Fins el mes que ve si Déu ho vol.

Retratos

- Nom.
- Miquel Mulet Bujosa.
- Lloc i data de naixement.
- Campos, el dia 19 de març de 1.947.
- Professió.
- Capellà.
- Signe zodiacal.
- Piscis.
- Afiliació política.
- No en tenc.
- Tendència política.
- No definica.
- Malvicis.
- Són petits.
- Menjar preferit.
- Tots m'agraden.
- Beguda preferida.
- Aigua.
- Esport preferit.
- Ciclisme.
- Música preferida.
- Clàssica.
- La dona ideal:
- Alliberada i amb igualtat.
- Defectes:
- Deixar les coses per al final.
- Virtuts:
- No som jo qui els he de dir.
- Odi:
- Odi? Espera un poc... Odi? No en tenc.
- Un escriptor:
- Erich Fromm.
- Un llibre:
- "El arte de amar".
- Una pel.lícula:
- "La naranja mecánica".
- Un polític local:
- El qui fa feina sense esser regidor.

- Un polític nacional:
- Miquel Roca.
- Un polític internacional:
- Adenauer.
- Un cantant.
- Elsa Baeza.
- Un personatge històric:
- Jesucrist.
- Un pintor:
- Rafael.
- Un color:
- Blau.
- Una bandera:
- La quatribarrada amb el castellet.
- Què penses de l'ajuntament de Lloret?
- Que fa feina.

BIBLIOTECA

L'encarregat de la Biblioteca ens ha comunicat que el moviment hagut durant el passat mes de maig ha estat el següent
Total lectures: 338 (Obres generals, 70; obres infantils, 228; Ciències, 24; Literatura, 16).
Total lectors: 237 (Homes, 122; dones, 115. Menors de 14 anys, 139; majors de 14 anys, 98).

ASOCIACION ESPAÑOLA CONTRA EL CÁNCER
JUNTA PROVINCIAL DE BALEARES

CONVOCATORIA PREMIO "JOSE BIOSCA"

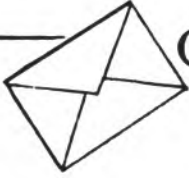
TEMA: Trabajo Oncológico de libre elección (Investigación, Prevención, Divulgación, Programas sociales, etc...).

DOTACION: UN MILLON DE PESETAS y Medalla Conmemorativa.

REQUISITOS DE LOS PARTICIPANTES: Pueden participar cualquier persona o grupo de personas de nacionalidad española, no siendo imprescindible que sean médicos.

PLAZO DE PRESENTACION: Hasta el día 25 de Noviembre de 1985.

INFORMACION Y SOLICITUD DE BASES:
Calle Emilio Darder Alcalde, 25, 1º, 1ª
Tels: 23 01 49 - 23 02 46 - PALMA 07013

CARTES A

es.
pi
gros

Com a molt llorità, nacionalista, socialista i lliberal que em sent, me cal dir que estic totalment a favor de qualsevol activitat social, esportiva, cultural, etc. que es patrocini i es vulgui dur endavant en el poble de Lloret. Ja que pens que a pesar d'esser un poble petit podrien sortir coses molt positives.

L'altre dia, que disposava d'un poc de temps, em vaig entretenir a llegir el butlletí "Es Pi Gros". Feia estona que no l'havia llegit i creia que hauria d'esser una revista informativa, instructiva, cultural per al poble i em vaig adonar que això en part no era així i que algunes persones l'utilitzaven com a medi d'alliberament d'enveges, renclilles i incompatibilitats personals existents entre els integrants d'aquesta societat denominada poble i que, amb molta deshonra, li donam el nom de Lloret de V.A.

Bé, com vos anava dient em vaig percatar de tota una sèrie de personatges tals com na Ben Vista, el Xoric, etc. que, a part d'un desfogament personal, tímid i hipòcrita, solament es limitaven a fer el més bo de fer i el més baix que és criticar els demés donant-los l'esquena i baixant el cap.

Jo els deman (a ells), des d'un punt de vista molt personal, a veure si no seria més interessant que en lloc de criticar, malparlar i ridiculitzar els demés se centrassin en temes de més interès local, nacional i internacional.

Estam davant una societat, un país, un món ple de conflictes, tensions socials, econòmiques, laborals i fins i tot amb problemes greus de subsistència, i ens dedicam únicament i exclussiva a criticar el profisme. Això fa Pep!

Com volem prosperar i avançar econòmicament, social i democràtica, si tan sols el problema que ens afecta és cercar vuites i nous i cartes que no lliguen allà on no n'hi ha. Ara seriosament xorics, benvistes i demés andònims o pseudònims incordiants, no pensau que creant un ambient de comprensió, respecte i tolerància, propis de la persona humana, i sobretot tractant problemes més seriosos, sortirien coses més positives?

No vull intentar amb aquest escrit desanimar la vostra labor, personalment pens que amb ella vos sentiu més relaxats i inclús estimulats, però si vos vull dir que jo i molts com jo ho farien d'una altra manera.

I ara per acabar no vull deixar constància d'una falta de comprensió davant aquest fet, els vostres metius personals tendreu per fer això, i, sobretot no veig a les vostres xafarderies tanta importància com per anar concloses per un anomenat. Igual importància don a contestar qualsevol tipus de rèplica.

Pere Joan Munar

BARTOMEU AMÈNGUAL GOMILA ("Sabater") ha entrat recentment a formar part del Consell de Direcció de l'emissora lliure Ràdio Ciutat". Al mateix temps continua amb el seu programa sobre cantautors mallorquins i catalans, els dimecres de 7 a 9 (F.M. 105).

MARIA VANRELL NICOLAU ("Perica") fou nomenada, en el passat congrés d'Unió Mallorquina, membre del seu Consell de Direcció Política. El congrés se celebrà els dies 24, 25 i 26 de maig a l'Auditori de Ciutat i per part lloretana hi participaren na Maria Vanrell i en Toni Ramis ("Estrella").

PETRA TOMÀS NADAL, filla d'en Mateu Tomàs ("Poleo"), va batre el rècord de Balears de marxa atlètica als passats Campionats de Balears d'Atletisme en Pista, celebrats el dia 16 de Juny al poliesportiu "Prínceps d'Espanya" de Ciutat.

FELIP MUNAR MUNAR ("Pomer") ha acabat durant el present curs escolar els seus estudis de Filologia Catalana. Des d'aquí la més sinzera enhorabona.

Bartomeu Amengual i Gomila

Joan Ramon Bonet

Si deim que avui entrevistarem a en Joan Ramon Bonet segurament poca gent sabrà de qui parlam perquè ja fa bastants anys que abandonà la música o, millor dit, que deixà de cantar en públic. Com a preàmbul podem dir que nasqué a Ciutat, que formà part dels mítics "Setze jutges" i que és germà de na Maria del Mar Bonet.

-Estudis?

-Vaig fer batxiller i escola nàutica.

-Conta'm un pòc de la teva vida universitària.

-Bé, vida universitària no en vaig tenir perquè abans la nàutica no eren estudis universitaris; però vaig estudiar a Ciutat dos anys i després dos anys més a Barcelona. Al mateix temps era quan cantava, és a dir que vida d'estudiant en duia poca perquè feia de mariner, estudiava i cantava al mateix temps.

-Estudis musicals?

-Vaig fer uns estudis de solfeig i durant molts d'anys violí.

-De política com te camps?

-Bé, no pertany a cap grup polític.

-Ideologia?

-És una cosa personal i "ja em coneixereu pels fets".

-Quan començares a cantar?

-Vaig començar quan tenia 18 anys però quan tenia 7 anys ja començava a sonar el violí; llavors als 16, 17 anys ho vaig deixar perquè per cantar em resultava més fàcil la guitarra.

-Per què fóres tan inconstant?

-Perquè em vaig fer un auto-anàlisi. A mi em divertí molt fer aquella feina però a un moment donat vaig veure que no tenia el suficient nivell per professionalitzar-me vertaderament com va fer la meva germana. Vaig pensar que aquella etapa ja s'havia cobert i ho vaig deixar córrer.

-Parla'm dels "setze jutges".

-Els "setze jutges" és un fet cultural que sorgeix un any abans de jo entrar-hi a formar part. És un retorn als trobadors que van cantant uns fets.

Es formà amb un parell de gent que feia cançons seves i algunes traduccions d'en Brassens, d'en Breil... Va rompre els esquemes típics de la música per passar a esser la "nova cançó".

-Quants foren els mallorquins que hi formaren part?

-La meva germana i jo. En Guillem d'Efak feia coses de teatre i música, però no hi entrà a formar part, com tampoc ho va fer en Raimons, etc. Però evidentment cantà molt amb nosaltres o nosaltres amb ell.

-De totes les feines que has fet, quina t'ha agradat més?

-M'agrada el que faig ara. Faig fotografia i és el que més m'agrada.

-Quan deixares la música et seguies relacionant amb els cantants?

-Els que eren amics meus ho han continuat essent, però per diferències geogràfiques no els veig tan sovint com voldria veure'ls. Però em segueix relacionant amb ells perquè són persones col·lonudes.

Els que he anat veient més és en Pi de la Serra i na Guillermina Mota. I en Guillem d'Efak que com que viu a Ciutat ens veim pràcticament cada dia.

-Han canviat molt?

- S'han professionalitzat. Tots ells han après més i fan la feina molt millor.
- Com entreres a formar-hi part?
- Posant-me en contacte amb ells, al mateix temps que començaven. Els vaig anar a veure, dient-los que tenia unes cançons escrites i... i així vaig començar, cercant-los.
- T'hagués importat cantar en un altre idioma?
- Sí. No ho vaig fer perquè la meua llengua primera és el català.

- Català o mallorquí.
- Català i mallorquí. La llengua és catalana i parlem el mallorquí.
- Et recorda la gent de 30, 40 anys?
- Bé, la gent que s'interessà un poc per la nostra cultura sap que hi va haver un al.lot anomenat Joan Ramon Bonet que va fer uns quants de discs.
- Com t'agrada més na Maria del Mar Bonet, com a cantant o com a germana?
- Com a cantant és única i com a germana també.
- La teua família vos va ajudar a desenvolupar la vostra inquietud artística?
- Clar, això és evident.
- Com està en aqueix moment la música mallorquina i catalana?
- Pens que està molt malament perquè no sorgeix gent bona. Després d'un fet

- com el de na M^{re} del Mar, que du 20 anys cantant, hauria d'haver sorgit alguna persona bona i no n'ha sorgida cap.
- De tots els que hi ha ara, quin t'agrada més?
- Mallorquins? No, no, no me n'agrada cap crec que no hi ha res de qualitat llevat de na Maria del Mar. Tots els altres no els consider.
- Com veus l'èxit d'en Tomeu Penya?
- Això ho has de demanar als que l'aplau deixen. Per a mi és un personatge in-existent, per a mi en Tomeu Penya no és res. No comprenc com és que a Mallorca sols ha sortit gent dolenta.
- Creus en l'èxit precipitat?
- No. Crec en un fet que neix, però si no el recolzes amb anys de treball no hi ha èxit.
- Un cantant català.
- En Quico Pi de la Serra. És un fet més important del que en aqueix moment li hem donat. Amb el temps ens adonarem que hem tengut un dels grans cantautors d'aquest segle.
- A què cantaves?
- A coses que em preocupaven, coses que m'havien afectat, a vivències. Totes eren reals.
- El tema?
- Unes de la mar, altres d'amor i poca cosa de problemàtica social.
- Ets ecologista?
- No m'agraden les etiquetes però sí som un ser humà conscient estic amb els ecologistes.
- Tens carnet de soci d'alguna entitat?
- No. Tenc carnet d'identitat perquè m'obliguen. Les etiquetes i números m'ofenen com a ser humà.
- Per què deixares la música?
- Perquè considerava que no ho feia com jo considerava que ho havia de fer. No ho feia bé. La gent ja m'havia aguantat bastant i vaig decidir de deixar-ho. Però sols vaig deixar de cantar en públic
- T'agrada la dificultat?
- Quan una cosa m'agrada sí que m'agrada la dificultat.
- Què penses del problema de la droga?

-Pens que hi ha massa peixos grossos implicats. Crec que és nefast, que és una putada sobre el ser humà.

-T'agrada sentir els teus discs?

-No. Quan es tanca una porta es tanca. Els trob pèsims.

-Et consideres poeta?

-No.

-Et censuraren alguna cosa?

-Sí, bastants.

-Com és que fas aquesta feina?

-Perquè m'agrada fer-ho. Però el posar la llibreria va esser un fracàs, la cultura en aquest país és sempre un fracàs

-Es tornen creguts?

-No, el que passa és que creen unes defenses perquè volen conservar la seva intimitat.

-Quin va esser el lloc de més categoria on actuareu?

-El castell de Bellver, més que el Palau de la Música. Per a mi els recitals al castell eren més importants que no els del Palau de la Música, que és un lloc de molta categoria.

-Quin és el teu hobby?

-La fotografia.

-Què penses de les emissores lliures?

-Que n'hi hauria d'haver una a cada barri

-Et molesta que te coneguin pel germà de na Mè del Mar?

-No, perquè ella és la qui fa coses de cara al públic.

-Et costà molt vendre tots els discs que editares?

-A mi no, això els costava a la casa discogràfica. Ha estat tot un èxit; en 20 anys s'han venut.

-Com ha influït en vosaltres dos la vos--

tra família?

-Ajudant-mos. Mon pare és escriptor, ma mare també. El viure dins un món cultural d'una manera quotidiana et fa tenir a l'abast coses que no té altra gent.

-Parlem del primer recital que feres?

-El vaig fer a una casa de Falange que es deia "Círculo Medina". Mon pare havia fet una conferència sobre cantautors francesos i jo vaig cantar temes d'en Brel i d'en Brassens.

-Com influïres en la teva germana?

-Quan ella va venir a Barcelona li vaig presentar els meus amics, però quan la sentiren no necessitava padrins. La seva meravellosa veu parlava tota sola.

-Llegeixes a ton pare.

-Evidentment, cada dia, és un dels millors escriptors que tenim.

-Diries alguna cosa per concloure aquesta petita entrevista.

-Sols que la gent que canta s'animi i es doni a conèixer, que no es quedi dins la seva sensibilitat sense donar a conèixer les seves composicions.

-Adeu Joan Ramon i gràcies per haver-me contestat a les coses que t'he demanat.

-Adeu Tomeu.

Nova cançó de l'amor perdut

Avui hem trencat el nostre camí,
 avui l'hem deixat sols hem partit,
 agafaré els ormeigs
 i tornaré a començar,
 que a l'infant que ja és home,
 li queda molt per trescar.
 Res no em deus, res no dec,
 res no ens hem de tornar,
 els moments passats son formosos,
 ja tinc en que continuar.
 Noves mans trobaran
 secrets al teu cos;
 les meves callaren,
 no diran si en saben molts.
 No hi ha hagut cap mena d'odi
 en el nostre partir,
 hem baixat tots dos els ulls,
 i hem pres el nou camí.
 Les barques tornen al port,
 el sol es comença a aixecar;
 la boira es posa a la mar
 i als vells carrers i de ciutats
 on el sol entra molt tard.

Joan Ramon Bonet

Racó per a

la poesia

A ma mare

Des que vaig néixer
tu em guardes dia a dia;
per a mi tan sols és créixer i créixer,
tu ho veus tira a tira.

Un dia de maig calorós
va néixer una nineta
i feres l'home venturós
en mostrar-li la cuneta.

Mai podré oblidar
aquells dies venturosos,
dies que anàvem a dinar
a la vorera de la mar.

I quantes vegades
volent jo una tonteria
tu me la concedies
per veure'm plena d'alegria.

Per això i moltes més coses
estic jo tan convençuda,
d'aquelles paraules tan grosses
que "mare tan sols n'hi ha una".

R.V. (13 anys)

Em sent trista i sola

Em sent trista i sola
encara que sé que no hi estic;
aquesta vida em desola,
i ja no és el primer pic.

No tenc amics i en tenc tants
no sé el que vull i ho sé tant,
em vénen ganes de plorar
i a la vegada d'estimar.

Pens que la vida és hermosa
encara que un poc dolorosa.
No puc confiar en els amics
i hi he confiat tants de pics.

Tenc el meu exterior alegre
i el cor que degota llàgrimes,
no em queda la felicitat
que tota persona ha esperat.

He estimat tant
i tant m'han estimat
que sols un minut de soletat
em deixa desesperada.

Sé que un dia seré feliç,
l'esperança mai la perd,
esper que m'ajudaràs
i feliç amb mi seràs. LEN

A tu Pep

Ara et veig, ara et conec
jo darrera, tu davant;
jo no ho reconec.
Digues-me, quan?

Quatre dies t'esper
i tants em desesper.
Se que mai podré res
quan tantes t'han ofès.

Quan et veig, veig el cel
i sent música quan et xerr
i tenc present al meu cor
que tot són somnis d'or.

Si llegeixes aquest escrit
segur que no penses amb mi
però jo peg un crit.
M'has ferit al cor!

Mentres escric aqueixes quatre tires
pens en tu, Pep estimat,
perquè el meu cor estires
com mai ho havies estirat.

I a tots aquests que llegiu
aqueixes tires escrites,
vos dic que és vera i veritat
perquè tots hem estimat.

R.S. (13 anys)

Que fa el Consell Insular en Cultura i Esports

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals. A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sosteniment de: La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

El Consell Insular de Mallorca participa en:

El Patronat Orquestra Ciutat de Palma.
Organitza la Trobada de Bandes de Música que cada any se celebra a un poble diferent de la nostra illa. Manté la tradició de la festa de la Beata que se celebra a Palma.

Ajuda aquelles entitats que, de manera preferent, propaguen la cultura i també les manifestacions culturals de reconegut prestigi com els festivals de Pollença, Deià i Valldemossa.

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en

els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promociona tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilota, dedicades a l'ensenyança d'aquets esports i destinades als infants de tot Mallorca.

*Consell Insular
de Mallorca*

c/. Palau Reial, 1

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

*Un sol
fi:
Mallorca.*

